Hegedűs Claudia

„Bolondok hajójában evezünk”

Beszélgetés Salman Rushdie-val

INTERJÚ - LXIV. évfolyam, 28. szám, 2020. július 10.

Még azok is hallottak róla, akik egyetlen könyvét sem olvasták. Bár *Az éjfél gyermekei* című nagyregényével 1981-ben elnyerte a Booker-díjat, a hét évvel később megjelent *Sátáni versek* révén vált világszerte ismertté. Mint az köztudott, Salman Rushdie eposzi hosszúságú regényét Khomeini ajatollah istenkáromlónak nevezte, s az íróra 1989. február 14-én kimondta a halálos ítélettel felérő fatvát. Az indiai származású brit szerző azonban nemcsak túlélte az egy évtizeden át tartó hajtóvadászatot, de íróként sem vonult illegalitásba. Az immár húsz éve Amerikában élő és alkotó Salman Rushdie tavaly megjelent *Quichotte* című regényével ismét felkerült a Booker-díj rövidlistájára. Az elismerést végül nem ő kapta, de az nem tekinthető véletlennek, hogy többszörösen díjazott „India-regénye” után a 2019-es *Don Quijote*-parafrázisa szerepelt a díjesélyes könyvek között.

Salman Rushdie tizennegyedik regénye metafikciós tükörjáték, vállaltan Cervantes művének parabolája. A néhány hete magyarul is olvasható *Quichotte* (fordította Greskovits Endre, Helikon Kiadó, 2020) igencsak élvezetes szatíra, amelyben az ironikus csavarok érzékeltetik korunk abszurditásait. A bestsellerszerzőt egyebek mellett az alkotás folyamatáról, a valóság és fikció kapcsolatáról, a migráció problematikájáról meg persze a határtalan emberi butaság természetrajzáról kérdeztük.